

Postanowienie Sądu (szósta izba) z dnia 3 lipca 2012 r. — Woodman Labs przeciwko OHIM — 2 Mas 2 Publicidad Integral (HERO)

(Sprawa T-606/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2012/C 273/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Woodman Labs, Inc. (Sausalito, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Graf, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: 2 Mas 2 Publicidad Integral, SL (Vitoria-Gasteiz, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 września 2011 r. (sprawa R 876/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między 2 Mas 2 Publicidad Integral, SL a Woodman Labs, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 12 lipca 2012 r. — Chico's Brands Investments przeciwko OHIM — Artsana (CHICO'S)

(Sprawa T-83/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2012/C 273/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chico's Brands Investments, Inc. (Fort Myers, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: T. Holman, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Artsana SpA (Grandate, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 października 2011 r. (sprawa R 2084/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Artsana SpA a Chico's Brands Investments, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda strona pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2012 r. — MPM-Quality i Eutech przeciwko OHIM — Elton hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Sprawa T-215/12)

(2012/C 273/18)

Język skargi: czeski

Strony

Strona skarżąca: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Republika Czeska) i Eutech akciová společnost (Šternberk, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat M. Kyjovský)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Elton hodinářská, a.s.

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 marca 2012 r. w sprawie R 826/2010-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Złożony znak towarowy „MANUFACTURE PRIM 1949” zarejestrowany pod numerem 3531662 dla towarów i usług należących do klas 9, 14 i 35

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Elton hodinářská, a.s.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Skarga opiera się na art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w związku z art. 8 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia a także na art. 52 ust. 1 lit. b) tego samego rozporządzenia

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Strona skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. a) i b), art. 8 ust. 5 i art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 poprzez:

- przyjęcie nieprawidłowej interpretacji ciężaru dowodu na podstawie art. 54 i 165 ust. 4 rozporządzenia;
- nieprawidłowe zastosowanie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości;
- brak wzięcia pod uwagę korzystania w znacznym zakresie, używania międzynarodowego znaku towarowego i faktu, że jest on dobrze znany, co jest istotne dla postrzegania oznaczenia PRIM przez właściwych odbiorców;
- nieprawidłowe zastosowanie art. 55 w stosunku do art. 41 rozporządzenia w drodze stwierdzenia, że wcześniejsze prawa do oznaczenia muszą przysługiwać temu samemu właścicielowi;
- brak zajęcia stanowiska w przedmiocie faktów i dowodów przedstawionych przez stronę skarżącą, brak przypisania znaczenia tym dowodom i całkowite pominięcie niektórych z nich (np. porozumienia licencyjne);
- brak wzięcia pod uwagę, że podobne znaki towarowe zawierające słowo „PRIM” zostały już zarejestrowane w Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2012 r. — SNCF przeciwko Komisji

(Sprawa T-242/12)

(2012/C 273/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Beurier, O. Billard i V. Landes)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 1616 wersja ostateczna z dnia 9 marca 2012 r. stwierdzającej niezgodność z rynkiem wewnętrznym pomocy państwa wdrożonej przez Republikę Francuską na rzecz Sernam SCS ⁽¹⁾ między innymi poprzez rekapitalizację, przyznane gwarancje i zrzeczenie się wierzytelności wobec Sernam przez stronę skarżącą.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw do obrony strony skarżącej przez to, że przyjmując w zaskarżonej decyzji stanowisko, o którym nie było mowy w decyzji wszczynającej postępowanie, Komisja nie umożliwiła stronie skarżącej skutecznego przedstawienia swojego poglądu co do znaczenia tego stanowiska.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż decyzja w sprawie Sernam 2 ⁽²⁾ stworzyła sytuację legitymizującą uzasadnione oczekiwania skarżącej co do prawidłowego charakteru przeniesienia całości aktywów Sernamu.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku staranności i zasady pewności prawa przez to, że Komisja przyjęła decyzję prawie siedem lat po przeniesieniu całości aktywów Sernamu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący błędów prawnych i faktycznych zakresie, w jakim Komisja uznała, iż warunki określone w art. 3 ust. 2 decyzji w sprawie „Sernam 2” nie zostały dotrzymane. Zarzut ten jest rozwinięty na sześć części dotyczących błędów, których dopuściła się Komisja, uznając, że:

- do przeniesienia całości aktywów Sernamu nie doszło w dniu 30 czerwca 2005 r.;
- nie stanowi ono sprzedaży;
- stanowi ono transfer w całości (aktywów i pasywów) Sernam SA;
- nie jest ograniczone do aktywów Sernam SA, lecz zostało podwyższone o 59 mln EUR;
- nie odbyło się w drodze przejrzystej i otwartej procedury;
- i że nie zachowano celu sprzedaży aktywów.